

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia czwartek, 25 lipca 2024 r.

Poz. 3616

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.279.2024 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 23 lipca 2024 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r., poz. 609, z późn. zm.) stwierdzam nieważność załącznika do uchwały Nr V/45/2024 Rady Miejskiej w Iławie z dnia 10 lipca 2024 r. zmieniającej uchwałę w sprawie ustalenia cen i ulg za usługi przewozowe środkami komunikacji miejskiej w Iławie w części dotyczącej tabeli pt. „Opłaty specjalne”.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa we wstępie Rada Miejska w Iławie, działając na podstawie art. 50a ust. 1, art. 50b ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2023 r., poz. 2778) oraz art. 34a ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe (Dz. U. z 2020 r., poz. 8 z późn. zm.) zmieniła własną uchwałę nr XIX/215/2020 z dnia 15 kwietnia 2020 r. w sprawie ustalenia cen i ulg za usługi przewozowe środkami komunikacji miejskiej w Iławie, poprzez nadanie nowego brzmienia załącznikowi nr 1.

Uchwała organowi nadzoru została doręczona w dniu 16 lipca 2024 r.

W załączniku do przedmiotowej uchwały w formie tabelarycznej, Rada Miejska w Iławie ustaliła opłaty specjalne za:

- przejazd bez odpowiedniego dokumentu przewozu (brak biletu) - opłata podstawowa 400 zł, opłata w ciągu 7 dni – 320 zł oraz opłatę manipulacyjną w kwocie 40 zł,
- przejazd bez ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienia do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu - opłata podstawowa 200 zł, opłata w ciągu 7 dni - 160 zł oraz opłatę manipulacyjną w kwocie 20 zł,
- naruszenie przepisów o przewozie zwierząt - opłata podstawowa 200 zł, opłata w ciągu 7 dni - 160 zł,
- spowodowanie przez podróżnego zatrzymania lub zmiany trasy transportu bez uzasadnionej przyczyny opłata podstawowa 750 zł, opłata w ciągu 7 dni - 600 zł.

Stosownie do treści art. 15 ust. 1 pkt 10 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym organizowanie publicznego transportu zbiorowego polega w szczególności na ustalaniu opłat za przewóz oraz innych opłat, o których mowa w ustawie - Prawo przewozowe, za usługę świadczoną przez operatora w zakresie publicznego transportu zbiorowego. Przepis art. 50a ust. 1 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym stanowi natomiast, że rada gminy może ustalać ceny za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym w zakresie zadania o charakterze użyteczności publicznej w gminnych przewozach pasażerskich. W mieście stołecznym Warszawie uprawnienia te przysługują Radzie Warszawy. Zgodnie zaś z treścią art. 34a ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu

z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej określa, w drodze rozporządzenia:

1) sposób ustalania wysokości opłat dodatkowych pobieranych w razie:

- a) braku odpowiedniego dokumentu przewozu,
- b) braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu,

c) niezapłacenia należności za zabrane ze sobą do środka przewozu rzeczy lub zwierzęta albo naruszenia przepisów o ich przewozie,

d) spowodowania, bez uzasadnionej przyczyny, zatrzymania lub zmiany trasy środka transportu

- mając na uwadze zróżnicowanie wysokości opłat dodatkowych w zależności od strat poniesionych przez przewoźnika i powodu nałożenia opłaty dodatkowej;

2) sposób ustalania wysokości przysługującej przewoźnikowi opłaty manipulacyjnej, mając na uwadze ponoszone koszty czynności związanych ze zwrotem lub umorzeniem opłaty dodatkowej.

Ponadto w art. 34 ust. 2 ww. ustawy, wskazano, że w odniesieniu do gminnego, powiatowego i wojewódzkiego regularnego przewozu osób, przepisy, o których mowa w ust. 1, określają odpowiednio rada gminy, rada powiatu albo sejmik województwa, a w mieście stołecznym Warszawie - Rada miasta stołecznego Warszawy.

Z analizy powyższego wynika, że upoważnienie z art. 34a ustawy - Prawo przewozowe obejmuje wyłącznie wydanie przepisów określających sposób ustalania wysokości opłat dodatkowych i opłat manipulacyjnych, natomiast brak jest podstaw do określania w uchwałach organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego ich wysokości. (Patrz wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 marca 2016 r., sygn. akt: II GSK 2232/14; z dnia 15 stycznia 2020 r., sygn. akt: I GSK 1579/18).

W kwestionowanej części załącznika do przedmiotowej uchwały Rada Miejska w Iławie nie określiła sposobu ustalania wysokości opłat wskazanych w art. 34a ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r., lecz ich konkretną wysokość. W ocenie organu nadzoru, Rada Miejska w Iławie, ustalając kwotowo wysokość opłat dodatkowych (nazywając je wadliwie opłatami specjalnymi), przekroczyła upoważnienie ustawowe wynikające z art. 15 ust. 1 pkt 10 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym w zw. z art. 34a ust. 1 ustawy Prawo przewozowe, co skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały w części wskazanej w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

wz. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Mateusz Szauer
I Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski